

157

M. A. ULJANOVALLE

15/X. 07.

Rakas äiti! En olekaan kirjoittanut sinulle pitkään aikaan. Viimeisen kirjeen lähetin muistaakseni kesällisestä „monrepostani”. Nyt olemme asettuneet talveksi entiselle paikallemme koko perhe³⁶⁵. Toivomme, ettei talvi tule niin kylmä kuin viime vuonna. Nyt muuten mukaudumme paremmin ja „tilkitsemme” itsemme. Olen täysin tyytyväinen asuntoon ja oloihimme yleensä. Manjasha on vierailut luonamme ja on nyt vielä täällä, mutta aikoo tänään matkustaa, kun tuli talvi: tänään satoi ensi lumen, sää muuttui kylmäksi.

Entä kuinka sinä siellä jaksat? Onkohan maalla hyvä olla, kun alkavat tosi pakkaset? Mitjalle pyydän sanomaan parhaimmat terveiseni. Sääli, etten voinut käydä hänen luonaan³⁶⁶ syksyllä, olisimme siellä metsästelleet mainiosti — syksy oli koko ajan mainio. Milloin hän ottaa loman, miten pitkän ja minne matkustaa?

Anjutalta olemme saaneet jo pari kirjettä. Matkaansa hän on nähtävästi tyytyväinen³⁶⁷. Matkareitti on hyvin mielenkiintoinen, ja etelässä on nyt varmaankin ihanaa.

Täällä elämme hyvien ystävien seurassa³⁶⁸. On kirjoja, työtä. Käymme kävelyllä meren rannalla. Manjasha jaksoi täällä luultavasti hyvin, työskenteli paljon — käänsi.

Hiljattain melkein jokainen meistä maksoi pakkoveronsa syksylle — sairastelimme pari päivää influenssaa. Nyt olemme terveitä tai paranemassa. Jel. Vas. voi myös hyvin — toisinaan vain on liikaa huolissaan taloudesta.

Syleilen ja suutelen sinua hellästi, rakkaani. Toivotan terveyttä.

Sinun V. Uljanov

*Lähetetty Kuokkalasta (Suomi)
Moskovan kuvern. Serpuhovin ujestin
Mihnevon asemalle*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljuutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjottuksen mukaan